

De la literatura a les cuines de la Mediterrània.

Areia escrita

Tenc una tenda de campanya lusa.
La plant discretament pel nord de l'illa
a les platges desertes de setembre.
Menj pa fet meu i fruita,
passeig, escolt, escric,
parl amb els arbres,
llegesc el mar.

No ho dubtis:

Viure és més que existir.
Damunt la sorra
agraesc a la nit els seus misteris
i encenc un foc humit de llenya morta.
El fum sembla una ofrena,
el vent canvia...
M'invent l'eternitat.
Fa trons.

Plou terra.

Miratge al nord

El gust terrós i espès de les paraules
L'emotiva bellesa d'un capvespre calm

vora les aigües netes de Cala Pregonda.

El vent,
extasiat,

s'adorm entre la llum cegant que el besa
damunt l'escalfor malva de la sorra.

Aquest instant,

el vol perdut d'un jove gavià,
l'olor salobre
d'un cos amat que en sa nuesa exulta

Amor! Amor!

sobreviurà

(hi ha plàstics secs, fustam, meduses mortes)
potser en els ulls futurs de qui, com jo,
n'ha fet, de cada vers, tota una vida.

Ponç Pons: *Poemes*.